Ч. 88. Середа 1 мая (18 цьвітня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

По гостині Монарха в Празї. — Подїї в Росиї. — Анґлїйскі союзи а Німеччина.

Є. Вел. Цїсар вернув вчера о 2 год. 45 мін. до Відня і поїхав просто з двірця до Шенбруна. Прощаючись з бурмістром Праги дром Ґроссом, заявив єму Цїсар, що імовірно і в слїдуючім році приде до Праги.

Гостина Монарха в Празї лишила по собі як найліпші наслідки а староческа „Politik“ коментуючи оголошене власноручне письмо Монарха до намістника Чехії, так пише: В такий маніфестацийний спосіб нїколи ще доси не висказувалала ся Корона о ческо-нїмецких відносинах. Слова Монарха знайдуть симпатичний відзив в серцях ческого населеня а щоби дійшло до згоди межи обома народностями, буде зависїти лиш від змагань до здїйстненя реформ політичних і практичних. Ческий нарід дійшов до того степеня розвитку, що яко рівний може станути в рядї з нїмецким.

З Лїберця доносять: Представителї нїмецких міст в Чехії наміряли вручити Цїсареви жадане в справі подїлу Чехії під взглядом адміністрацийним на дві части, ческу і нїмецку. Однак президент мінїстрів бар. Бек відклонив тих представителїв від їх наміру і заявив, що Цїсар зовсїм не має охоти приймати депутациї. Побут в Празї хоче мати вільний від справ політичних.

Дума державна радила вчера на тайнім засїданю над континґентом рекрутів на 1907 р. а о ходї сего засїданя так доносять з Петербурга: „В дискусиї забрав голос мінїстер війни і заявив, що по війнї з Японією треба особливо удержати войскову повагу Росиї. Колиб ви — сказав він до послів — не схотїли ухвалити нам потрібного континґенту рекрутів, то возьмемо єго собі самі на основі §. 119 основних законів. Мусите ухвалити нам жаданий континґент“.

По сих словах заворушило ся страшенно в цїлій палатї і роздали ся оклики: Ми не в касарни, не говоріть до нас як до вояків!

Конституцийний демократ Гессен взивав палату, щоби зі взгляду на так поважну хвилю старала ся удержати спокій. (Грімкі оплески). Мінїстер війни говорячи таким тоном до палати, забув, що говорить до представителїв цїлого народу российского. Мінїстер може лиш тодї жадати ввічливости від палати, коли й сам буде послугувати ся чемним тоном. Взиваю палату, щоби не зважала на слова мінїстра і приступила до річевої дискусиї.

При кінци засїданя настала була знов буча, коли социялїст Дуборов відозвав ся: „Доки було автократичне правлїнє, уживано армії до цїлий політичних у внутрі держави; доки так буде, доти буде завсїгди недоставати армії моральної вартости до борби зі зовнїшним ворогом“. Коли бесїдник заатакував трон і армію, зробила ся ще більша буча; члени правиці почали кричати, тупати і бити в столи. Мінїстри схопили ся з своїх місць і в найбільшім обуреню запротестували против тих атаків. На лївици заворушило ся також, а тодї мінїстри вийшли з салї. Щоби недопустити до бійки, президент Ґоловін закрив засїданє о 8 год. 10 мін. вечером. Слїдуюче засїданє назначено на нинї.

Петербургска Аґентия телеґрафічна доносить, що кару смерти в Росиї поволи зносять і заступають иншими родами кари. Від 5 мая кара смерти буде зовсїм знесена і лиш виїмково в дуже важних случаях має бути допущена. З причини знесеня кари смерти має появити ся сими днями окремий указ.

Вість, мовби межи Анґлїєю, Францією, Іспанією а Італією прийшло до союза, показує ся щораз більше пустою видумкою. Анґлїйске правительство — так доносять з Риму — зазначило виразно супротив кількох держав, що оно зовсїм не думає о такім союзї.

---

2)

Зрадниця.

(Оповіданє — Льот. Бренкендорфа).

(Дальше).

Люся взяла назад руку і відчинила двері, котрими входило ся до комнати. З кута, до котрого ледви ще доходило сьвітло столової лямпи, підняла ся якась жіноча постать високого росту, але незвичайно худощава з блїдим згризеним лицем і глубоко запалими, майже несамовито великими очами. Неповорушно мов статуа дивила ся она стовпом на Анатоля, котрий поздоровляючи єї дружно, підходив до неї. Але руки, котру він подав їй як перед тим єї сестрі, она мов би не видїла.

— Чи не пізнаєш мене, горожанко Зузанно? — спитав він. — Я Анатоль Ґейнан і ми колись давними часами жили в дружбі з собою.

Она локивала головою; але нї найменша зміна в чертах єї лиця не вказувала на то, що могло в нїй дїяти ся.

— Давними часами! — повторила она замуркотївши. — Нї, я вже собі того не пригадую.

Лукія прибігла до неї, обняла єї худощаве тїло та стала єї голубити.

— Пригадай-но собі, моя люба Зузю! Анатоль приходив преці так часто до дому наших бідних родичів.

Майже гнївно боронила ся Сузанна від єї пестощів.

— Я єго не знаю! — стояла она уперто при своїм. — Пусти мене! Мушу іти до кухнї!

Сказавши то пустилась поволи до дверий. Але на порозї обернула ся ще раз і вдивила ся ще раз стовпом на кілька секунд в молодого мужчину, котрий очевидно змішаний стояв мовчки перед нею.

— Ходи зі мною, Люсю! — сказала она відтак коротко і приказуючим тоном. — Треба, щобись менї помогла!

Зараз по тім обі сестри вийшли із комнати. Але Кльод Ґейнан вельми і щиро зажурений сказав:

— З нею, видко, щораз гірше. Преці того я не гадав, щоби она собі тебе не пригадала. Ну, як би то ще ви знали ся лиш от так, познакомившись лиш на хвильку! Але ти преці, о скілько знаю, жив в досить щирій дружбі з нею. Через якийсь час я навіть гадав, що ти таки поправдї думаєш оженити ся з нею.

— О тім межи нами не було нїколи бесїди — перечив Анатоль тому чим скорше. — Але чи ти таки зовсїм певний того, що она дїйстно мене не пізнала? Той погляд, з яким она мене видивила ся, казав менї навіть здогадувати ся, що в тім, що она говорила, єсть споро удаваня.

Тому однак Кльод рішучо заперечив.

— Зузанна Дорваль то ходяча щирість і правдивість — говорив він. — Она би нїколи не допустила ся того, щоби грати безчестну комедию. Та й що спонукувало би єї до того?

Анатоль здвигнув плечима.

— Не знаю. Та й на всякий случай була би то пуста робота сушити собі тим голову. — Але єї сестра! Якаж красна зробила ся людина з тої марненької, бідненької дитини за тих коротких два роки! І ти можеш справдї день в день жити з нею під тою самою кришею і не побоювати ся о спокій свого серця?

Кльод якось пинив ся з відповідию. На єго нехорошім але добродушнім лици пробивала ся виразно нерішимість чоловіка, котрий хотїв би радо щось сказати, але не уміє слів до того підобрати. З під зморщених бров споглядав на него Анатоль своїм проникаючим поглядом.

— Коли добре розумію твоє мовчанє, то ти вже займив ся? Ти залюбив ся в дївчині?

— Ну, нехай, коли ти вже вгадав, — так і єсть, як кажеш. Я люблю Люсю і маю надію, що она схоче бути моєю жінкою.

— Маєш надію? Отже она ще доси не заявила своєї згоди на то?

— Нї. Але я не бою ся того, що она не згодить ся. То правда, що менї то иноді трохи дивно видає ся, щоби она такого простого і брусоватого хлопицю, як я, полюбила. Але все-таки маю деякі знаки, що таки так єсть поправдї. Ну, як кажеш, Наталю, чи не можна завидувати такому чоловікови як я?

На то не дістав він ніякої відповіди. Там-той другий заложивши руки взад, перейшов ся кілька разів по комнатї. Відтак вхопив нараз за свій капелюх.

— Моя цїкавість вже заспокоєна — сказав він — і тепер можу вже собі піти.

Але Кльод не хотїв о тім нїчого й чути. А до того прийшла єму ще й успішна поміч, бо до комнати увійшла якраз Лукія, що вне-

Подібно відзиває ся й „Daily Chronicle“, котра присьвячує вступну статию подорожи короля Едварда і заворушеню, яке тота подорож викликала в Німеччині. Згадана часопись стверджує, що то заворушене в Німеччині викликала лиш непевність цїли подорожі англійского короля, не треба однак забувати, що до заключуваня союзів має король своїх міністрів. Єсть виключеною річию, щоби король лиш для заключуваня союзів вибирав ся в подорож. Полїтика правительства єсть полїтикою короля а правительство англїйске єсть мирно настроене і далека єму гадка війни з Німеччиною.

З сими виводами англїйскої ґазети і запереченями з Риму можна вповні згодити ся, бо річ певна, що як з одної сторони король Едвард не заключував ніяких союзів, так з другої сторони Анґлія певно не думає о війні з Німеччиною. Але суть ще инші справи, котрим особа короля може надати певнїй, користний для Анґлїї напрям. До тих не треба зараз аж союзів, не потреба навіть аж писаних умов а вистане лиш само порозуміне, котре на случай потреби може прибрати конкретні форми. Що о таке підготовлене терену розходило ся королеви, се річ більше як певна.

Новинки.

Львів, дня 30-го цьвітня 1907.

— **Іменованя.** П. Міністер торговлї іменував контрольорів почтових: Андрія Якубовского в Перемишли, Оскара Резіха і Романа Малиновского в Кракові старшими контрольорами в Кракові. — П. Намістник іменував офіциялів рахункових: Стан. Ромера і Никол. Карачевского ревідентами рахунковими; асистентів рахункових: Володимира Кмицикевича і Ів. Крисяка офіциялами рахунковими, а практикантів рахункових: Ферд. Фугля і Меч. Оконьского асистентами рахунковими в департаменті рахунковім Намістництва.

— **Перші проблески справедешної весни** зачинають ся мабуть аж з нинїшним днем. По студени, дощах ба й снїгах маємо нині знов теплий день, а що вже й трава зачинає сьвіжо зеленїти ся і пупінки на деревах пукають, то вся природа зачинає робити враженє справедешної весни. А ще кільканайцять годин тому назад як же було відмінно! Може бути, що то вже послїдні були снїги, які упали минувшої ночи на горішнім Шлеску, іменно же в Битомі і его охреетности, де згадане місто було дословно засипане і в північній Угорщині та в Хорватиї, іменно же в Загребі і его охрестности. Але й у нас були в послїдних днях снїги. Так доносять до „Дїла“ із старосамбірского повіта, що там дня 26 цьвітня упав снїг і курило ним як за найгірших зимових заверух. З тих же самих сторін доносять дальше:

В гірских селах нашого повіта ще не зачинають ярувати і не знати, чи по сьвятах буде можна що робити в поли. Снїгові насипи ще тепер лежать всюди і в селї і по верхах, не можна дістати ся з села в село, бо місцями поробили ся непроходимі баюри, а декуди лежить груба верства снїгу. Переважна часть людий бідує тяжко без пашї, худоба гине з голоду по стайнях; а що ще держить ся сяк-так на ногах, продають за пів дармо. Через брак пашї продають люди корови по 20—30 зр., за які платило ся торік 100 зр. Свині також дуже подешевіли і нашим селянам вже тепер грозить цїлковита руїна економічна. В сїм роцї змогла ся у нас дуже сильно еміґрация до Сполучених Держав Америки, найбільше вийшло паробків, ішли також женаті ґазди, а навіть дївки, а по части і замужні невісти. Хто лише чує ся в силї і може роздобути гроші на дорогу, їде за море на заробітки, а дома лишають ся самі старі люди і малі дїти. Слуги не допитає ся і за великі гроші, через що люди, що держали чужу челядь, находять ся тепер в дуже скрутнім положеню, бо не будуть могли обробити свого поля. Богато молодцїв не стає до бранки, бо пробувають в Америцї. так само майже всї резервісти не йдуть до войскових вправ.

— **З львівскої архиепархії.** Канон. інституцию дістали оо. Евстах Скоморовский на Мшанець і Мих. Олексій на Мечищів. — Завідателями парохій назначені оо.: Ал. Квасню к в Грабівцї, Іван Біляк в Мильні і Іван Ковальский в Фалиши. — На конкурс з речинцем до 15. червня виставлені парохії: Грабівка, Плїсняни, Явче, Якимів і Клещівна. — П. Ник. Білецкий з Пацикова іменований радником митроп. консисториї а оо.: Мих. Шавала з Полтви і Мих. Баран з Бзовиці дістали крилошаньскі відзнаки.

— **Гадина — в годиннику на вежи.** Дивну пригоду мав недавно тому один годинникар в американьскім містї Лянкастер. Годинник на вежи тамошного ратуша був станув, а годинникар Морро поліз на вежу, щоби годинник знов пустити. Вийшовши під годинник, побачив, що межи колїсцята влїзла велика чорна гадина і застановила собою годинник. В першім переетраху рушив Морро велику вказівку і гадина вилетїла, але тепер наставила ся на него. Перепуджений виліз Морро крізь мале віконце на примурок вежі знадворку і так пересидїв там між небом а землею, аж прибіг єму на поміч поліциян, котрий вистрілом з револьвера убив гадину і так увільнив его. Звідки в годиннику взяла ся гадина — не знати.

— **Намуловий остров.** В беньгальскім заливі виринув сими днями спід моря новий намуловий остров, довгий на 307 ярдів (ярд коротший від метра о 9 центиметрів), широкий на 217 ярдів, а високий мало що більше як 6 ярдів. Здає ся, що то якийсь вульканїчний вибух під морем видвигнув сей остров. Він складає ся по найбільшій части з намулу осілого на днї моря та з дрібних камінцїв, але ляви і вульканїчного попелу на нїм не видко. Вже пятнайцятого дня по тім, як остров виринув з води, почали на нїм вирастати ростинки, а птиці сідали на нїм на спочинок. Здає ся, що остров не довго остоїть ся і филї моря знов его змиють як богато подібних.

— **Проба з новими мундурами.** В Інцерсдорфі коло Відня відбували ся минувшого тиждня войскові вправи в цїли випробованя нових войскових мундурів. При тих вправах були міністер війни Шенайх, міністер краєвої оборони і другі високі достойники а крім того около 30 офіцирів з корпуса ґенерального штабу. До вправ призначено віддїли кількох полків, між ними також і віддїли босаньско-герцеґовиньских полків піхоти. Кождий віддїл мав инші мундури. Вправи розпочали ся о 9 год. і розходило ся головно о то, щоби переконати ся, якої краски мундури надають ся найлїпше до того, щоби здалека машеруюче войско не легко можна було розпізнати. Отже одні віддїли мали на собі мундури так званої „какі“ краски, подібної до краски глини, другі знов мали мундури сїрої краски (званої по нїмецки „гехт-ґрав“ — зеленковато сїрої, нагадуючу краску щупака). Знатоки придивляли ся машеруючим віддїлом з ріжної віддалї голим оком і крізь польні люнети. Проби показали, що мундури краски какі, уживані загально в анґлїйскім войску, не надають ся в наших сторонах; для нашого терену найвідповіднїйші мундури сїро-зеленковатої краски подібні до тих, які мають наші стрільцї і краєва оборона. Краска тота спливає ся досить добре з синявосїрим здалека воздухом і зеленими полями.

— **Про намірене убите** родини Екштайнів в Кольбушевій— о чім ми вже доносили— наспіли тепер ще слїдуючі вісти: Головною виновницею була мамка, котру Екштайни спровадили зі Львова а єї спільниками були небезпечні львівскі злодїї, котрих арештовано. В справі сїй приїхав оногди до Львова жандарм з Кольбушевої, щоби довідати ся близших подробиць о арештованих. Один з них називає ся Віндіш і сидїв вже 8 лїт в криміналї за убите жандарма. Перед 20 роками мав він убити родину Коркесів, властителїв шинку при ул. Хоружчини у Львові. Він волочив ся в послїдних роках в Росиї і перед росийскими властями признав ся до згаданого убийства, але спроваджений до Львова випер ся того і казав, що удав убийника Коркесів перед росийскими властями лиш длятого, щоби дістати ся назад до Львова. Недавно тому вийшов він з львівскої вязниці по відсидженю 8-місячної кари за крадїж. Другий з арештованих називає ся Гайдріх і єсть також знаний львівскій поліциї яко

сла на тацї вино і всїлякі приятно пахучі присмаки і взяла ся накривати стіл. Анатоль придивляючись кілька хвиль єї повабній роботї, поклав знову на бік свій капелюх.

— Ну, добре, чарки вина і кусника мяса не покину ся. Але сподїваю ся, що Зузанна і Люкія посидять трохи з нами.

— Побоюю ся, що моя сестра мабуть чи не слаба — сказала Лукія — бо она вийшла зараз з кухнї і мабуть пішла до своєї комнатки на горі. Та й я вже занадто утомлена, як щоби ще довше сидїти. Позвольте длятого, що я вам зараз пожелаю доброї ночи.

Анатоль не старав ся єї задержувати.

— Коли так, то добраніч, горожанко Лукіє! — відповів він з трохи театральною міною. — І: до звиданя, коли позволиш!

— То дім твого брата, Анатолю. Як же би я сьміла тобі позваляти або заказувати сюди приходити?

Она ледви доторкнула ся поданої руки і вийшла чим скорше. Та й коли виходила з комнати, не подивила ся на него. Але здавало ся, мов би она мимо того відчувала палкий погляд его очий на собі, бо грудь єї піднимала ся від прискореного віддиху а єї личко аж цїле спаленїло.

Скоро лиш двері за нею зачинили ся, сїли оба братя вечеряти а Кльод налив вина до чарок. Добачив з вдоволенєм, що Лукія подала найлїпше вино, яке було дома. А хоч він і не з тих був, що уміють добре пити, то все-таки з радости, що побачив ся з братом, не переставав пити до него і доливати єму що хвиля сьвіжого вина. Розповідав єму всїлякі подробицї з послїдних днїв житя покійного батька та малі події, які дїяли ся тут дома по его смерти. Але відтак, коли з ніжним сочувством надивив ся на блїде і худощаве лице молодшого брата, відозвав ся нараз до него:

— Слухай, Наталю, — дам тобі якусь раду. Покинь ти раз на завсїгди тоту злощасну полїтику і лишись у мене за мого співробітника і спільника. Хоч часи й тяжкі, то все-таки наше ремесло дає ще на стілько дохоеду, що зможемо оба жити з него. А остаточно чей прийдуть знову лїпші часи.

— Та й того сподїваю ся. Але ти забуваєш на то, що я той прогнаний, котрому строго заказано перебувати в Парижи.

— О, що до того, то я би вже щось на то порадив. От коли би я на примір попросив горожанина Гатрі, щоби він вставив ся за тобою! — Він один з тих, що дають до мене роботу, і можу сьміло сказати, що він мій добрий приятель.

Анатоль нараз нїби дуже заінтересував ся.

— Гатрі — кажеш? Ґенерал для справ внутрішних?

— Той сам. А до того єсть ще й Ґенерал Брін — та й Мальо, командант табора в Гренель. Они всї приходять часто сюди; я зробив їм вже неодну прислугу а они будуть раді з того, що будуть могли показати менї свою вдячність якоюсь прислугою, котра не буде їх більше коштувати, як промовити одно слово за тобою.

Анатоль вдивив ся через кілька хвиль в свою чарку, мов би роздумував над якимсь важним рішенєм. Відтак глянув на почервонїле вже трохи від вина лице свого брата і сказав:

— Чи ти, Кльоде, хочеш таки направду оказати менї свою братню дружбу?

— Сьвята правда. Як же можеш ще о тім сумнївати ся?

— А чи можу спустити ся на твою мовчаливість?

— Розумиє ся. Анї одно слово не вийде з моїх уст о тім, що ти би менї довірочно сказав.

— То добре! Лїпші часи, яких ти бажаєш, вже за плечима. Днї сеї директориї, що в чотирох пятих частях складає ся із злодїїв і зрадників, вже почислені. Треба ще лиш знаку, щоби звіяла ся буря, котра змете найнужденнїйше і найпогубнїйше зі всїх правительств.

(Дальше буде).

небезпечний злодій. Дальше арештовано у Львові служницю Марию Гульку, котра має бути також вмішана всю справу.

— **Вибух в місті Барі.** З Цетиня доносять, що в чорногорскім портовім місті Барі (Антиварі) настав вчера о 10 год. вечером в тамошній пристани огонь, від котрого займив ся також будинок, в котрім було на складі 15 сотнарів пороху і динаміту призначеного до робіт зелізничих і портових. Настав страшенний вибух, котрого наслідки однак поки що не звістні докладно. Згинула, кажуть, лиш одна жінка, 27 осіб єсть тяжко а 41 легко зранених. Вибух порозривав або значно ушкодив богато домів.

— **Убийство і самоубийство.** З Ярослава доносять, що тамошний шкадроновий трубач, гузар Франц Варґа застрілив в „Готели львівскім" свою наречену Александру Музиківну, а відтак стрілив два рази до себе із службового револьвера. Музиківна згинула на місци а Варґу відставлено в безнадійнім стані до войскового шпиталю. Причиною сего страшного вчинку стало ся то, що власти войскові не позволили Варзі женити ся з Музиківною.

† **Померли:** Петронеля з Юзичиньских Негребецка, вдова по бл. п. о. Юліяні Негребецкім, декані і пароху в Купновичах, упокоїлась дня 27 с. м. в 81-ім році житя.

Телеґрами.

Берлин 30 цьвітня. Часописи доносять, що консервативна партия предложить прускому соймови внесене о висказане судови невдоволеня з причини, що ие вніс ще заповідженого в тронній бесіді проекту закона о обороні німецкого елементу против Поляків на окраях держави.

Петербург 30 цьвітня. Рада міністрів затвердила внесене міністра просьвіти о основане нового університету в Саратові. Внесене буде предложене Думі.

Варшава 30 цьвітня. Арештовано тут сина петербургского міліонера Прокопова за сфальшоване вексля з підписом батька на 400.000 рублів.

Варшава 30 цьвітня. Оногди о 1 год. в ночи на основі вироку военного суду повішено 20-літнього Володислава Габера за убите Вольфзонів в Геленові.

Вильно 30 цьвітня. Вильненьский католицкий епископ одержав від міністерства внутрішних справ телеґраму заявляючу, що не позваляє на устроюване реколекцийних наук приїхавшими до Вильна зі Львова ОО. Редемптористів. Приїхавші зі Львова монахи виїхали назад до Львова. „Вильн. Вѣстн." мотивує той заказ тим, що згадані черці приїхали без вимаганого призволеня. Жителі Вильна вислали протест до презеса польского Кола в Петербурзі.

Черкаси 30 цьвітня. До канцеляриї володимирскої управи маєтностий ґр. Бобриньского впало 12 узброєних людий і забрали 3000 рублів а відтак втекли.

Одеса 30 цьвітня. У віллі Думіна знайдено 11 бомб і богато матерiялів вибухових.

Київ 30 цьвітня. Бувшого посла до Думи Вирового засудив суд за підбурюване до зваленя теперішного ладу державного на 6 місяців вязниці.

Мессина 30 цьвітня. Вулькан на острові Стромболі вибухає. Виноградники близько вулькану знищені. В наслідок перерви комунікациї брак близших вістий. На острові настала страшенна спека. Кілька домів і дві церкви ушкоджені. Двоє дітий легко зранених. Серед жителів острова настав переполох.

Гавана 30 цьвітня. До страйку 12.000 робітників тютюнового трусту прилучило ся ще 8000 робітників з инших фабрик тютюнових так, що в цілім промислі циґаровім настала застоя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Оповіщене.** Рада надзираюча Повітового Товариства кредитового стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою в Тернополи повідомляє по мисли §. 47 статута, що IX. Загальні звичайні збори того Товариства відбудуть ся дня 29 мая 1907 о годині 2-ій по полудни в Тернополи, в великій сали „Рускої Бесіди" в домі повисшого Товариства, при ул. Міцкевича ч. 3 з слідуючим порядком дневним: 1. Відчитане протоколу з послідних загальних зборів. 2. Звіт Ради надзираючої і Дирекциї з діяльности за рік 1906. 3. Звіт комісиї ревізийної і приняте до відомости білянсу за рік 1906, котрий члени Товариства переглянути можуть вже тепер в канцеляриї Товари ства в годинах урядових. 4. Рішене щодо поділу зисків за рік 1907. 5. Вибір 2 членів Ради надзираючої на 3 роки, евентуально вибір заступників, єсли би котрий з дотеперішних заступників зістав вибраний членом Ради надзираючої. 6. Вибір комісиї ревізийної на рік 1907. 7. Внесеня Ради надзираючої, Дирекциї і Членів. Для леґітимациї кождий член беручий участь в загальних зборах має виказатись своєю книжкою уділовою. — Тернопіль дня 1 мая 1907. *О. Дамян Лопатиньский*, предсїдатель; *о. Плятон Карпиньский*, секретар.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).